

Er was eens ... een sprookjesbos!

In dit boek vind je twaalf bekende sprookjes: volksverhalen die al meer dan honderdvijftig jaar oud zijn. De meeste verhalen zijn van de gebroeders Grimm, maar je leest ook sprookjes van Hans Christian Andersen en een aantal andere schrijvers.

De wolf en de zeven geitjes

In een klein huisje in het sprookjesbos woont de familie Geit. Vandaag gaat Moeder Geit naar de stad. 'Doe de deur voor niemand open,' zegt ze streng tegen haar zeven kindjes. 'Zeker niet voor de wolf!' De kleine geitjes beloven dat ze niemand binnen zullen laten.

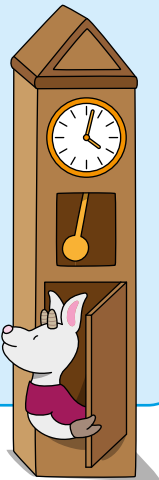
Niet veel later wordt er op de deur geklopt en een stem zegt: 'Doe open, lieve kindjes. Ik ben het, jullie moeder.' Maar de stem klinkt zwaar en rauw ... 'Jij bent mama niet, haar stem klinkt zacht en lief,' roepen de geitjes. 'Jij bent de wolf en we laten je mooi niet binnen!'

'Ze hebben me door!' gromt de wolf. Hij haast zich naar de stad en koopt een zak keelsnoepjes. Als hij er een paar op heeft gesabbeld, klinkt zijn stem zacht en lief. Weer klopt hij op de deur. 'Doe open, lieve kindjes. Ik ben het, jullie moeder.' Maar de poot voor het raam is harig en zwart ... 'Jij bent mama niet, haar poot is donzig en wit,' roepen de geitjes. 'Jij bent de wolf en we laten je mooi niet binnen!'

'Weer mislukt!' bliest de wolf. Zo snel als hij kan, rent hij terug naar de stad en koopt een paar dikke wollen sokken. Als hij er een om zijn poot trekt, lijkt die plotseling wel donzig en wit. Opnieuw klopt hij op de deur en hij zwaait met zijn poot voor het raam. 'Doe open, lieve kindjes. Ik ben het, jullie moeder!' De zeven geitjes kijken elkaar aan en twijfelen. 'Die stem klinkt zacht en lief, die poot lijkt donzig en wit. Ben jij het, mama? Kom maar binnen!' Zodra ze de deur openen, zien de geitjes dat ze het mis hadden. Ze willen zich nog snel verstoppen, maar het is te laat. De wolf stormt binnen en met zes enorme happen slokt hij zes kleine geitjes op. Het zevende geitje heeft zich verstopt in de grote staande klok en houdt zich stil. De wolf kan hem niet vinden en geeft het op. Met zijn dikke buik waggelt hij naar buiten en hij valt in slaap onder een boom.

Als Moeder Geit terugkomt, weet ze niet wat ze ziet. De deur staat open, de meubels liggen omver en de zeven geitjes zijn nergens te bekennen. De tranen springen haar in de ogen, maar dan hoort ze een zacht stemmetje: 'Ik ben er nog, mama!' Het zevende geitje klimt uit de klok en vliegt in zijn mama's armen. Snikkend vertelt hij wat er is gebeurd. Moeder Geit stampd woedend naar buiten. Daar ligt de wolf te snurken in de schaduw van een grote boom en ... binnen in zijn dikke buik beweegt iets! Met een grote schaar knipt Moeder Geit de buik open. De wolf is zo vast in slaap dat hij er niets van merkt. Een voor een springen de geitjes eruit. Ze leven nog! Moeder Geit stopt de buik van de wolf vol met stenen en naait hem snel weer dicht.

Als de wolf wakker wordt, heeft hij een verschrikkelijke dorst. Hij wankelt met zijn dikke buik naar de waterput en buigt voorover om te drinken, maar de zware stenen zorgen ervoor dat hij de put intuïmeelt. PLONSI! Daarna heeft niemand de wolf ooit nog teruggezien.

Joris en de draak

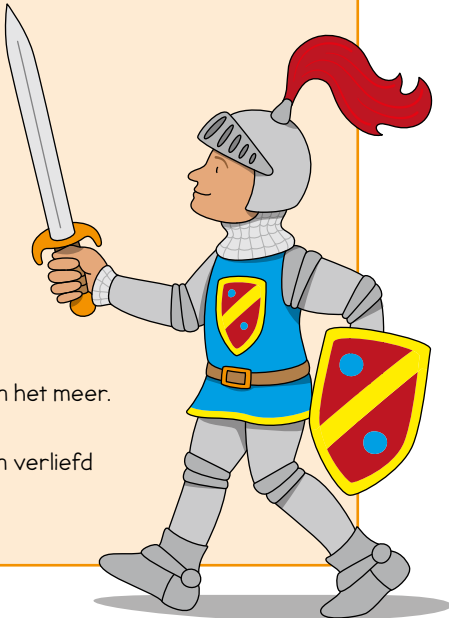

Op de bodem van een groot donker meer woont een eeuwenoude draak. Meestal slaapt hij rustig en hebben de mensen in de stad geen last van hem, maar één keer per jaar wordt de draak wakker met een enorme honger. De koning geeft hem dan een paar schapen of koeien te eten, waarna hij weer tevreden onder water verdwijnt. Dit jaar laat de draak echter weten dat hij liever een prinsesje wil eten. De mensen in de stad weten zich geen raad. De enige dochter van de koning is een mooie, lieve meid en niemand wil haar aan de draak voeren. Als de draak dat hoort, opent hij zijn brede bek en blaast een woeste vlammenzee richting de stad. 'En dat is nog maar het begin!' buldert hij. 'Breng mij een smakelijk prinsesje!' Met een grote zwaai van zijn staart trekt de draak zich terug in het meer. Ten einde raad besluit de koning zijn dochter naar de draak te brengen om zo de stad te beschermen.

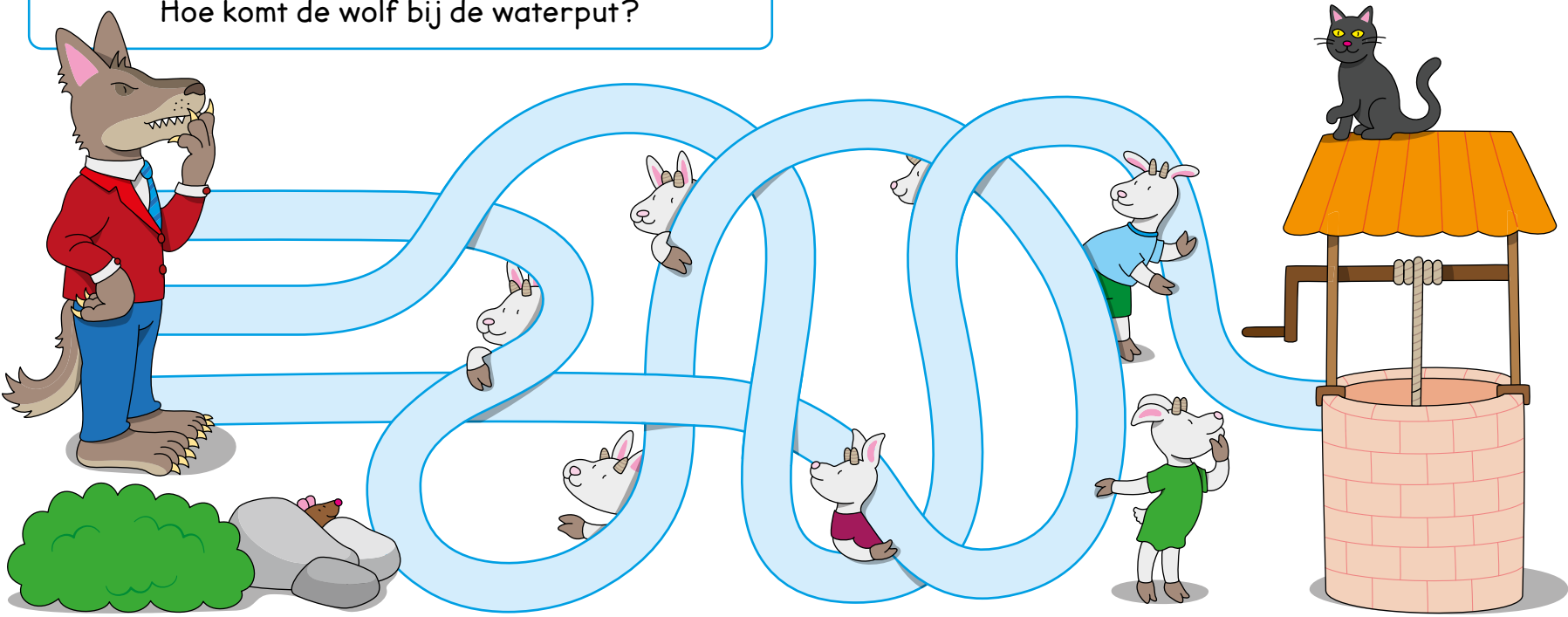
Gelukkig komt net op die dag ridder Joris in de stad aan. Hij is de dapperste ridder van het land. De koning ontvangt hem in zijn kasteel en vertelt hem over zijn dochter en de draak. 'Ik ben voor niemand bang!' roept Joris. Hij belooft de koning dat hij de prinses zal redden. 'Als dat je lukt, mijn beste ridder, mag je met mijn dochter trouwen.' Met een sterk harnas aan en een schild en zwaard in zijn handen zoekt Joris de draak op. De koning, zijn dochter en de hele hofhouding volgen hem op de voet.

'Waar is de prinses?' brult de draak als ze bij het meer aankomen. 'Ik heb trek in een lekker hapje!' De prinses slaakt een gil, maar Joris trekt zijn zwaard en zegt: 'Dan zul je eerst langs mij moeten, monster!' De draak vult zijn longen en een withete vuurbal raast langs het schild van de ridder. Er volgt een hevig gevecht. Ook al is de draak groot en sterk, Joris is hem steeds te slim af. Hij klautert op rotsblokken, klimt behendig in bomen en kan de draak zo verrassen. Met één ferme slag van zijn zwaard raakt de ridder de draak midden in het hart. Het beest stort met een oorverdovende schreeuw het water in en zinkt naar de bodem van het meer.

Alle mensen juichen, want de prinses is gered! Zij is ridder Joris zo dankbaar dat ze meteen verliefd op hem wordt. De volgende dag vindt de bruiloft plaats en viert het hele land feest.

Hoe komt de wolf bij de waterput?

Raponsje

In een vervallen, griezelig huis woont een afschuwelijke heks. Ze kweekt verrukkelijke raponsjes, verse blaadjes veldsla, in haar grote groentetuin. De buurvrouw van de heks is zwanger en heeft de hele dag door honger. Vanuit haar slaapkamerraam ziet ze de raponsjes staan en ze vindt de groene blaadjes er onweerstaanbaar uitzien. 'Ach, lieverd,' smeekt ze haar man, 'zou je alsjeblieft wat van die heerlijke raponsjes voor mij willen halen?' Met tegenzin klimt haar echtgenoot over de muur en hij plukt stiekem een handvol raponsjes. Die smaken de vrouw zo goed dat ze er dolgraag nog meer wil. Als de man opnieuw over de muur klimt, staat de heks hem plotseling op te wachten. Ze is woest omdat hij haar groente komt stelen. 'Het spijt me zo,' roept de man verschrikt. 'Ik wilde mijn zwangere vrouw alleen maar een plezier doen!' De heks wordt ineens heel vriendelijk. 'Je mag nog wel wat raponsjes meenemen,' zegt ze met een gemeen lachje, 'als ik jullie kindje mag hebben.' De man is zo bang voor haar dat hij toestemt.

Zodra het kleine meisje is geboren, komt de heks haar ophalen. 'Ik zal voor haar zorgen alsof ze mijn eigen dochter is,' belooft ze. Het meisje heeft een bijzondere gave gekregen van de raponsjes die haar moeder at toen ze zwanger was. Haar lange gouden haar geeft toverkracht aan wie het kamt. De heks noemt het meisje Raponsje en sluit haar op in een hoge toren. Zo kan ze de toverkracht helemaal voor zichzelf houden.

Op een dag rijdt er een prins op zijn paard voorbij terwijl Raponsje een liedje zingt vanuit haar raam. De prins wordt op slag verliefd op haar bij het horen van de prachtige stem. Hij zoekt en zoekt, maar kan nergens een deur in de toren vinden. Plotseling ziet hij de heks aankomen en hij verstopt zich snel in de bosjes. 'Raponsje, Raponsje, laat je vlecht eens zakken!' roept de heks onder aan de toren. Tot zijn verbazing ziet de prins een lange gouden vlecht uit het raam naar beneden zakken, waarlangs de heks naar boven klimt. 'Dat ga ik ook eens proberen!' zegt hij bij zichzelf. Die avond staat de prins onder aan de toren en roept: 'Raponsje, Raponsje, laat je vlecht eens zakken!' En ja hoor, daar komt de vlecht naar beneden. Als de prins door het raam naar binnen klimt, schrikt Raponsje zich wild. Ze heeft nog nooit iemand anders gezien dan de heks. Maar hij stelt haar gerust en ze raken in gesprek. Ze praten en lachen en voor ze het weten, is de avond voorbij. Ze kunnen het zo goed met elkaar vinden! 'Maar nu moet je gaan, mijn lieve prins, voordat de heks terugkomt,' waarschuwt Raponsje. De prins gaat op één knie zitten, neemt de hand van het meisje in de zijne en vraagt of ze met hem wil trouwen. 'Als dat betekent dat ik eindelijk weg kan uit deze toren, heel graag!' roept ze blij. 'Maar hoe kom ik beneden?' Ze spreken af dat de prins de volgende dag een touw zal meenemen, zodat ze kan ontsnappen.

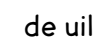
Helaas heeft de heks alles gehoord. Ze is razend! Zodra de prins vertrokken is, klimt ze naar boven. In haar razernij knipt ze de vlecht van Raponsje af en stuurt haar de wildernis in. Als de prins terugkomt, is hij zich van geen kwaad bewust. 'Raponsje, Raponsje, laat je vlecht eens zakken!' Pas wanneer hij de torenkamer binnenkomt, ziet hij dat de heks de losse vlecht van Raponsje vasthoudt. 'Jij hebt Raponsje van mij afgepakt!' schreeuwt ze. 'Daar zul je spijt van krijgen!' De prins wil snel weer het raam uit vluchten, maar als de heks de vlecht loslaat, tuimelt hij naar beneden en komt terecht in een doornstruik. De doorns prikken in zijn ogen, waardoor hij blind wordt. Lange tijd dwaalt hij eenzaam door de wildernis, tot hij Raponsje in de verte droevig hoort zingen. Ze hebben elkaar teruggevonden! Zij huilt van geluk en zodra haar tranen de ogen van de prins raken, zijn die als bij toverslag genezen. De prins neemt haar mee naar zijn paleis, waar ze eindelijk kunnen trouwen. Ze maken er een fantastisch feest van en leven nog lang en gelukkig.

Kun jij op de volgende zoekplaat de bezem van de toverheks vinden?

5 roze bloemen

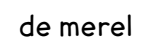
de uil

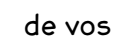
de kraai

de eekhoorn

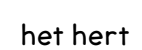
de merel

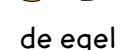
de vos

het konijn

het hert

de ege

